

MANIFEST 8 DE MARÇ

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Un any més celebrem el 8 de març, Dia Internacional de les Dones. Des de l'inici de la Revolució Industrial, àmplies capes de la població femenina dels sectors populars es van incorporar al treball assalariat. Aquesta incorporació no les eximí, però, de continuar sent responsables del treball de cura de les persones del grup familiar ni de les activitats domèstiques. Les precàries i difícils condicions de treball industrial van provocar, des de mitjans del segle XIX, l'aparició de moviments de dones que reivindicaven millors condicions laborals.

En l'origen de la commemoració del 8 de març, com a Dia Internacional de les Dones, podem destacar diversos esdeveniments importants com la vaga de les obreres tèxtils nord-americanes de 1857, l'incendi de la fàbrica Cotton o la de Triangle Shirtwaist Company de Nova York, el dia 25 de març de 1911, –indústria tèxtil on treballaven cinc-centes persones, en la seva gran majoria dones immigrants joves-.

Aquesta data és un símbol per a les dones dels cinc continents. La celebració no es basa en un únic fet ni tampoc ha tingut sempre el mateix sentit. La història canvia, és dinàmica, i el sentit dels símbols i significats també, però la reivindicació de millors condicions de treball i de vida, de drets socials i polítics, són alguns dels temes que per desgràcia en aquest segle XXI continuem reivindicant.

La realitat social de les condicions de vida de les dones està en un continu procés de transformació. L'evolució del paper de les dones en la nostra societat constitueix un procés complex on els avenços es contraposen a la persistència d'algunes desigualtats. Si bé, en els últims anys s'ha avançat en la consecució de la igualtat d'oportunitats, no menys cert és que, encara avui, cal seguir treballant des dels diversos àmbits públics i privats per tal de reduir progressivament les desigualtats de gènere.

Així, i a tall d'exemple, volem exposar algunes de les diferències més rellevants:

- Segons Mans Unides, les dones som el 70% dels 1.300 milions de persones pobres al món.
- Nacions Unides afirma, que les tasques no remunerades de les dones a la llar, representen un terç de la producció econòmica mundial.

- Segons l'Organització Internacional del Treball, de les dones en edat de treballar només ho fan el 54%, en front al 80% dels homes.
- D'acord al darrer estudi de l'Observatori Dona, Empresa i Economia de la Cambra de Comerç de Barcelona, les dones podrien guanyar 2.800 euros anuals més cada any si es distribuïssin les feines domèstiques de forma equitativa.
- L'atur femení al Vallès Oriental l'any 2016 és tan elevat com l'any 2009, en plena crisi econòmica, segons el darrer informe presentat per la Unió General de Treballadors sobre la situació de les dones al mercat de treball a la comarca.

Aquestes són només algunes dades a nivell general. Si ens fixem en la realitat de la nostra ciutat, d'acord al darrer estudi sociològic sobre la realitat de les dones i els homes de Granollers, observem que allò de fora no ens aliè:

- la taxa d'atur de les dones és superior a la dels homes
- la conciliació entre la vida laboral i familiar és percebuda com una dificultat més gran per part de les dones que els homes
- en el 70% de les llars granollerines són els homes els que aporten més ingressos al nucli familiar
- les dones joves i adultes tenen uns estudis lleugerament superiors als dels homes; en canvi els alts càrrecs són ocupats majoritàriament per homes
- les tasques associades a la cura són també sobretot femenines, especialment en l'àmbit sanitari i docent; en canvi, les tasques associades a la construcció, les enginyeries i les noves tecnologies són desenvolupades majoritàriament per homes
- l'esperança de vida és superior per part de les dones, però són elles les que cobren menys pensions de jubilació i aquests ingressos són la meitat del dels homes

Tots ells, aspectes que augmenten la precarietat de les dones quan es fan grans i l'augment de la pobresa femenina. Perquè aquest és un aspecte multidimensional que no té com a única mesura els salaris o el nivell d'ingressos: la manca de temps de descans, si es té o no accés a l'acompanyament quan ens fem grans o si estem malalts, l'adequada nutrició que repercutirà en la nostra salut, si es pot atendre a despeses imprevistes, si es disposa de temps per accedir a la cultura, a l'oci o a la vida personal i familiar.

Per això, des de la Taula d'Igualtat de Gènere de Granollers, volem recordar que cal acabar definitivament amb aquestes discriminacions.

Són molts els avenços que s'han aconseguit però és molt encara el camp que cal recórrer en favor de la igualtat efectiva entre dones i homes. Cal la plena participació de les dones en condicions d'igualtat en totes les esferes de la societat, inclosa la participació en els processos d'adopció de decisions i l'accés al poder. Cal repensar el model de societat i assolir la corresponsabilitat en les tasques de cura i de la llar; cal assolir l'equitat en el temps que li dediquem, homes i dones, a la reproducció de la vida humana i al manteniment de les persones que ens estimem, infants i gent gran. Les dones són les que ocupen un treball invisibilitzat domèstic i un paper devaluat en el mercat laboral i això s'ha d'acabar. Cal acabar amb els pitjors sous i salaris inferiors que cobren les dones, que es tradueix en menys pensions i més baixes. Cal acabar amb la pitjor qualitat de vida per les dones a pesar que tenen una major esperança de vida. Cal que tothom arribem a grans en les mateixes condicions d'igualtat. Perquè no es pot progressar en la nostra ciutat si no trenquem amb aquests rols. És feina de tothom, d'homes i de dones, de tota la societat. És feina d'educar i reeducar en valors d'igualtat de gènere a tota la ciutadania.

Aquest és el gran repte que tenim al davant, i l'hem d'assolir amb la col·laboració i la complicitat de totes les institucions, agents socials i de les dones i els homes dels nostres pobles i ciutats, perquè només així podrem fer-ho realitat.

8 de març de 2017